

Της Χριστίνας Πουλίδου

«Η Ευρώπη θυμάται» είχε πεί στο Λουξεμβούργο πριν από ενάμισυ χρόνο ο Χοακίν Αλμουνία, χαιρετίζοντας τις επιδόσεις της κυβέρνησης Καραμανλή στην οικονομία και την έξοδο της Ελλάδας από την επιτήρηση. Ο Ισπανός επίτροπος υπονοούσε ότι η επιχείρηση της απογραφής ήταν δικαιολογημένη και ότι χάρη στη νέα διακυβέρνηση αποκαταστάθηκε η ομαλότητα.

Ο κ.Αλμουνία είχε τότε διαπιστώσει ότι η μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3% ήταν «αξιόπιστη και βιώσιμη» καθώς «το έλλειμμα δεν αναμένεται να υπερβεί το όριο ούτε το 2008, μετά από τη σαφή διόρθωση». Ο κ.Αλμουνία μιλώντας εξάλλου τον Απρίλιο του 2007 στο συνέδριο του Economist είχε χαρακτηρίσει την Ελλάδα «ως ένα από τα καλύτερα παραδείγματα για την πτώση του πληθωρισμού και των επιτοκίων», ενώ τον περασμένο Απρίλιο η Επιτροπή είχε εκτιμήσει ότι στη χώρα μας η μεγέθυνση θα είναι της τάξης του 3.7% το 2008 και του 3.6% το 2009

Την περασμένη βδομάδα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διέγνωσε ότι στην Ελλάδα το έλλειμμα το 2008 ήταν 3.4%, θα γίνει 3.7% το 2009 και 4.2% το 2010, η ανεργία θα αυξηθεί κατά μία μονάδα, ενώ η μεγέθυνση δεν θα ξεπεράσει το 0.2%...

Αν λοιπόν, «η Ευρώπη θυμάται» κατά τον κ.Αλμουνία και η Ελλάδα «θυμάται» - θυμάται για παράδειγμα ότι ο κ.Αλμουνία μόλις τον Σεπτέμβριο εκτιμούσε ότι «η κρίση των στεγαστικών δανείων στις ΗΠΑ δεν θα επηρεάσει την πορεία της ευρωπαϊκής οικονομίας» εξαιτίας του υψηλού ρυθμού ανάπτυξης που παρουσιάζει και που «προσδοκάται» ότι θα διατηρηθεί. «Θυμάται» επίσης ότι η Επιτροπή αγνόησε (όπως σημείωνε η κ.Β.Παπανδρέου από το ΠΑΣΟΚ) πως προκειμένου να βγει η Ελλάδα από την επιτήρηση, η κυβέρνηση «είχε περάσει στα έσοδα του 2006 κονδύλια που εισπράχθηκαν το 2007, ενώ δεν είχε εγγράψει δαπάνες που είχαν γίνει (όπως τα χρέη των νοσοκομείων)», «θυμάται» δηλαδή πως η Επιτροπή ακολούθησε «πολιτικά κριτήρια» για την έξοδο της Ελλάδας από την επιτήρηση, όπως είχε πεί τότε ο Γ.Παπανδρέου. «Θυμάται» επίσης, ότι όταν ο κ.Αλμουνία είχε κληθεί να σχολιάσει τις δηλώσεις του Γ.Αλογοσκούφη (27/02/07) - πως «η κυβέρνηση έχει πετύχει μια θεαματική δημοσιονομική προσαρμογή με εντυπωσιακούς ρυθμούς ανάπτυξης και μείωση της ανεργίας» - είχε παρατηρήσει πως «δεν διέκρινε κάποια προεκλογική απόχρωση στις δηλώσεις του κ.Αλογοσκούφη»... «Θυμάται» ακόμη ότι ο κ.Αλμουνία είχε συγχαρεί την ελληνική κυβέρνηση για τη «βελτίωση» της ποιότητας του έργου της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και είχε θέσει στο αρχείο τη δίωξη της Επιτροπής για την «ποιότητα των στοιχείων της ΕΣΥΕ», για να τα αμφισβητήσει εκ νέου - α) όταν η ΕΣΥΕ είχε υπολογίσει το ΑΕΠ στο 25.6% και β) όταν το έλλειμμα δεν ταίριαζε με τις προβλέψεις της Επιτροπής... «Θυμάται» επίσης ότι ο κ.Αλμουνία είχε δεχτεί το τέχνασμα της ελληνικής κυβέρνησης στον υπολογισμό των αμυντικών δαπανών, ενώ δύο χρόνια αργότερα υιοθέτησε - ως γενικής εφαρμογής κανόνα - τον τρόπο υπολογισμού που είχε ακολουθήσει προ τριετίας το ΠΑΣΟΚ... Κυρίως, η Ελλάδα «θυμάται» πως η Επιτροπή κάλυψε την ελληνική κυβέρνηση μολοντί έβλεπε ότι επί τριετία καταρρέουν τα έσοδα - με άλλα λόγια, σήμερα γεννάται θέμα αξιοπιστίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Όταν η κυβέρνηση της Ν.Δ. ανέλαβε τα ηνία της χώρας, η Ελλάδα βρισκόταν στον στενό κύκλο της ΕΕ, την ευρωζώνη, είχε μικρό πληθωρισμό, ανάπτυξη που έτρεχε στο 5%, στεκόταν με κύρος στη διεθνή σκηνή και μπροστά της είχε τη διοργάνωση των Ολυμπιακών αγώνων. Η Ν.Δ. αδρανώντας επί ένα χρόνο στην είσπραξη των φόρων διόγκωσε το έλλειμμα και τίνανε τις δαπάνες, δικαιολογώντας έτσι το εγχείρημα της «απογραφής». Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπό την ηγεσία του Χοσέ Μπαρόζο δέχθηκε και επικύρωσε την πολιτική της Ν.Δ., έδωσε γενναία παράταση στο Γ'ΚΠΣ, ενώ στα στενά όρια που της επιφυλάσσει ο θεσμικός της ρόλος απέρριψε την αύξηση του ΑΕΠ κατά 25,6% που ζητούσε η κυβέρνηση (σε μια προσπάθεια τεχνητής διόγκωσης του εθνικού προϊόντος), αποδεχόμενη το 9.6%.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ειδικότερα ο πρόεδρός της Χοσέ Μπαρόζο αναμφίβολα επέδειξε μια στάση «φιλική» προς την ελληνική κυβέρνηση, ανάλογη της οποίας καμία άλλη ελληνική κυβέρνηση δεν γνώρισε στο παρελθόν. Ο επίτροπος Χοακίν Αλμουνία - σοσιαλιστής, διάδοχος του Φ.Γκονζάλες στην ηγεσία του κόμματος και προκάτοχος του Χ.Θαπατέρο - έχει «παγώσει» τις σχέσεις του με τον Πέδρο Σόλμπες (πρώην ισπανό επίτροπο και νύν υπουργό Οικονομικών) καθώς και με την ηγεσία Θαπατέρο, ενώ επέλεξε να κάνει νέα καριέρα στην Επιτροπή, ακολουθώντας πιστά τα μηνύματα Μπαρόζο. Όλα αυτά κάπως εξηγούν την αντιφατικότητα της στάσης της Επιτροπής, η οποία συνέχισε την Αθήνα όταν έπρεπε να την προειδοποιεί, δεχόταν, όσα έπρεπε να απορρίψει και με πολιτικάντικο τρόπο απέφυγε να υλοποιήσει την εύλογη πρόταση Σημίτη - τον καθορισμό ενός ενιαίου συστήματος απογραφής για όλα τα κράτη-μέλη.

Όλα αυτά εξηγούν κάπως τη στάση της Επιτροπής, σε καμία περίπτωση όμως δεν την δικαιολογούν - διότι η ελληνική οικονομία βρισκόταν ήδη σε κρίση, πριν εκδηλωθεί η παγκόσμια κρίση. Αυτό έπρεπε να είχε ειπωθεί από την Επιτροπή εγκαίρως και χωρίς περιστροφές. Αντίθετα, η Επιτροπή τήρησε αιδήμονα σιγή και διευκόλυνε την ελληνική κυβέρνηση να τραβήξει πάνω της το πάπλωμα της διεθνούς κρίσης, για να καλύψει έτσι τη δική της ένδεια.